

KLEBANDA:

# Páter Vojtěch.

VEBNIČKÝ ROMÁN.

"Proč bych něco tajil? Zůstal tam pan otec, nic víc není. A snad už — možná, kdož to ví — snad už je na cestě domů."

"Mluvíte pravdu?" vyzvídal Vojtěch, zpytavě na Fišla poslížeje.

"Proč bych nemluvil? Kupuju něco, prodávám něco? Nic z toho, tak co bych nemluvil čistou pravdu," sám na sebe vtipkoval židáček.

"Zbytečně jste se vyděsil, velebníčku," vmísila se do řeči nyní i Frantina, jež až dosud seděla tu mlčky. "Fišl by přece mluvil a nedělal by tak dlouhých okolků, kdyby nám měl co sdělit."

"Pravda, pravda, panímaminko! Mám přece rozum a věděl bych, jak takovou nějakou nepřijemnou zprávu vyklopit, abych tuze nepolekal. Nic se nestalo a nic nevím, jen to, že pan otec místo v noci pojedě až zítra za dne, až si ráno ještě některé věci v městě vyřídí. A bude i lépe! Děšť na spačnutí a táhne bouřka. A tak — své jsem vykonal a mohl bych již jít," zakončil Fišl hovor, ale k odchodu se neměl, ač ho nikdo nezdržoval. "Hm, hm!" zabručel konečně, "já jen tak se tu okouním, neřekne-li panímaminka: Fišle sem, Fišle tam, tohle bych prodala, tohle bych koupila."

"Kdo pak by teď večer a za tmy dělal obehody?" odpověděla mlynářka. "Přijďte zítra za dne a něco se již najde."

"Přijdu, přijdu a rád, protože s dvorečkým mlýnem je radost obchodovat. Zrovna boží požehnání leží na všem, Fišle tam, Fišle tady koupím, vždycky dobře prodám a jen se pod tím zapráší. — No přijdu tedy zítra a pro dnešek přeju šťastnou dobrou noc. A panímaminka se nemusí nic bát dnes v noci —"

"Koho bychom se tu báli? Stokrát jsme už byli doma v noci sami bez mužských a nikdo nás tu nepřepadl," odbyla ho Frantina. "I já myslil, aby se panímaminka nebála o pana otce. Zde u vás není se čeho bát, zejména, když je takový ochránce doma, jako tuhle velebný pán."

Fišl jistě nepomyslel na nic jiného, než aby páteru Vojtěchu obyčejným laciným a všedním způsobem polichotil, ale i ten i Frantina byli dotčeni jeho poznámkou a hledali v obvyklém židově úsměvu narážku, již v něm nebylo. Páter Vojtěch byl již Josífkem dosti varován před zlými jazyky a Frantina, ta věru ještě ze svých snadno dostati se do "lidských snadno dostati se "do lidských hub".

Židáček byl dosti bystrý, aby jeho pozornosti nešlo, že jeho vtip a poklona nebyly tak přijaty, jak byl čekal. Pozoroval jakousi zamkllost a rozpačitost na Frantinu, a i na Vojtěchovi, s nímž ovšem jen málokdy se stýkal, cosi nezvyklého, nepodobného jeho obvyklému klidu a bezpečnosti, jež svědčila o duševní rovnováze.

"Ej, tady myslím, že budu teď laciněji kupovat," pomyslal si Fišl, a nechtěje státi se zbytečně obtížným, klidil se.

Po jeho odchodu rozpředl se hovor zase dále. Nikomu z čeledi, ani číperného mládka nevyjmaje, zajisté nenapadlo uvažovati o těch několika slovech židových, jež byla Frantiny i Vojtěch se tak dotkla. Vždyť to byl jen tak obyčejný žert, který by i oni oba byli

nechali bez povšimnutí, kdyby se necítili trochu viní.

Brzy po večeri děvečka i čeledín odešli po své práci a mládek do mlýna. Vojtěch a Frantina osaměli.

"Počkám přece nevrátí-li se hospodář ještě dnes," řekla Frantina po chvíli, když byla hotova s poklizením nádobí od večere. "A vy?" obrátila se k Vojtěchovi, aniž by však na něho oči upřela. Pravilo jí cosi, že nesmí ho hned vyděsit, aby se nezvedl a neodesel.

"Posedím i já s vámi chvíli, abyste se nebála," odvětil mladý muž. "Checete-li nějakou knihu, snesu cos dolů, nebo máte-li jinou práci, budu vám číst nahlas."

Frantina ochotně přestoupila na tento návrh, protože byla velkou přítelkyní knih.

"Ah, číst, číst," zaradovala se. "Jak ráda jsem za mladých let, za svobodna čítala. Ale od těch dob, co jsem se stala svou paní, co jsem otrokyní hospodářství, je se čtením knec. Sotva že někdy tak u neděli si tu chvíli mohu ukradnouti a ku knize sednout! Člověk tu zdívoci a zhloupne," žalovala trpce.

"Buďte tu paní a ne služkou," odpověděl Vojtěch, jenž dobře vyčítal stesk na otce. "Pantáta jistě nebude proti tomu, aby vám k ruce přidal potřebnou pomocnici. Vždyť ví, čím je vám povinen a sám myslím, že kdyby mohl, modré s nebe by vám snesl."

Zamrzelo Frantinu, že se ho tak ujímá a že o otci vůbec mluví. Jak ráda byla by aspoň na chvíli zapomenula, že starý Dvorecký je na světě.

"Modré s nebe, modré s nebe," opakovala zádumčivě. "Člověk by i zde na světě našel dost, aby mu k štěstí stačilo, jen kdyby vždy viděl do budoucnosti."

Odmlčeli se oba. Bylo jim těsně, úzko, poněvadž oba cítili, že měli by tak mnoho si povědět. Ale Vojtěch mlčel, protože věděl, že lépe jest mlčet, kdežto Frantina shledávala jen myšlenky, jak by ho zapředla, v hovor, z něhož by se jí nemohl vytočiti.

"A nesnesete tedy něco dolů? Posvítla bych vám —" nabízela se ochotně.

Leč Vojtěch se té myšlenky, že by s ní byl nahoře o samotě, o pravdu lekl.

"Ne, ne, není třeba, abyste se i vy namáhala! Vím, kde co leží! Nahmátnu knihy i po tmě. A hned jsem tu zas!"

Frantina se pohněla, vidouc, že tak úmyslně se jí vyhýbá, a když Vojtěch po chvíli se vrátil, nechtěla o čtení ani slyšet.

"Čtete si sám; mám v hlavě tolik myšlenek, že bych vás neslyšela. Marň byste se namáhal pro mne. Jen když jste tak dobrý a zůstanete zde trochu, abych tu nebyla tak sama. — Beztoho mi tu časem připadá, že jsem jako na poušti," počala opět po chvíli. "A až vy odejdete do Prahy, bude tu teprve smutno."

Vojtěch cítil, že ke všemu tomu již mlčet nemůže a nesmí.

"Hřešíte, hřešíte," řekl s úsměvem, ale přece vážně. "Sto jiných bylo by tu šťastno a spokojeno. A vy sama. Ještě před nedávnem —"

"Ano, vím, co chcete říci. Ještě před nedávnem jsem tu byla spokojena, protože jsem již uvykla tomuto životu jako stroj, konající hodinu za hodinou, den za dnem

svůj úkol. Ale zatím se tu něco změnilo a já, já tu již nejsem tak šťastna! Je-li to hřích, odpust mi pán bůh, ale nemohu jinak. A pryč, pryč bych chtěla odtud, někam, kde bych začala život nový, někam, kde bych nebyla poutána —"

"Frantino!" zakřikl jí zděšeně Vojtěch. "Vzpamatujte se! Toť rouhání. Toť přímé vyzývání trestajícího osudu!"

Frantina pohlédla na něho vyčítavě a tak bolestně, že se mu až srdce sevřelo, a nemohl dále mluvit. — "Ty? Ty mi budeš dělat předhůzky?" zdálo se mu, že čte v těch očích.

Oba se odmlčeli a ve světnici zavládlo úplné ticho, jež bylo rušeno jen tikotem hodin na stěně a přítulným klapotem mlýna. Po chvíli Vojtěch povstal od stolu a šel k oknu.

"Je zde dusno," řekl. "Otevru trochu, aby sem čerstvý vzduch mohl!"

Frantina svažila obočí. "Ten se mi brání," pomyslíla si. — "Ale neubráníš se, neubráníš," skoro hrozivě si opakovala v duchu.

Do světnice zavanul z venčí proud svěžího, vlažného vzduchu. Kdesi ve vsi počal pes štěkat a hned po něm ozývali se noční strážcové všech statků, štěkající a vyjíce do klidné noci. Racht mlýna a šumot vody zalehl sem teď hlasitěji a bylo slyšet mládka, popěvujícího si jakous veselou písničku. Také děvečka ve chlévě se ozývala, střídavě křičíc na krávy a odzpěvující jarmareční píseň tak zdouhavě a pobožně, jakoby to byla píseň kostelní. A do toho všeho chvílkou zaznělo hlasité zívnutí skotákovo, jenž patrně ve stáji nemohl usnouti pro děveččin zpěv. "A kuš ty tam s tím procěsím," křičel na děvečku, jež odpověděla mu novým veršem své oblíbené písně o jakémsi Fridolínu či Vendolínu.

Jakési tajemné kouzlo bylo v tom tichu nočním, v tom vlažném vzduchu a v těch všech přítulných a vzdálených hlasech a zvucích, kouzlo, jemuž i Vojtěch podléhal. Stojel u otevřeného okna opřené o stěnu, pohlížel ven do tiché noci a dlouhými tahy ssál do sebe svěží vzduch.

"Můj bože, bože," vzdychl jako roztoženě. "Jak tu máte krásně! Kdyby to nebylo hříchem, přál bych si, abych tu odtud nikdy nemusil."

Frantina přistoupila k němu k oknu, ale tak opatrně, aby jí nemohl uniknouti a musil zůstatí státi, kde byl. Vojtěch skutečně, nechtěl-li prolézat mezi stolem a lavicí nebo nechtěl-li Frantinu odstrčiti, nemohl se hnouti. Postavila se vedle něho a aniž by na něho pohlédla, vyzírala ven.

"Nevím, co tu vidíte! Krásně, krásně!" opakovala po něm pohrdavě. "Trochu té zeleně a toho zdravého vzduchu, ale i to by se vám přežilo a utíkal byste zas do města."

"Nikdy! Miluji venkov tak, že kdybych mohl spojit se svým učitelským úřadem, věčně bych tu chtěl zůstatí. A vy — což vy tak toužíte po městě? Což vy dítě venkova zrovna tak jako já, mohla byste být spokojenější a šťastnější ve městě?"

"Dříve jsem to nevěděla, ale teď to cítím," odpověděla zádumčivě. Pokračování.

## Dr. Geo. F. Simánek

český lékař a ranhojčí

v čísle 1263 Jižní 13. ul., Omaha.  
 Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.  
 Res. Tel. Douglas 1064.

# VĚDĚT JAK



jest důležitou věcí při vaření dobrého piva. My honosíme se tím, že jsme v tom ohledu mistry. V

## Storz s modrou páskou lahvovém pivu

shrnutí jsme všechnu znalost, nabytou čtyřicetiletou zkušeností ve vědě i umění pivovarnickém. Docílili jsme čistý, perlicí, chutný nápoj výborné jakosti a znamenité chuti.

Obecenstvo dalo pečet' svého schválení STORZOVU PIVU spotřebou přes jedenáct milionů lahví téhož v roce 1906.


Zveme Vás, abyste je zkusili.

Objednejte si bednu telefonem: Webster 1260.

STORZ BREWING CO. (4) OMAHA, NEB.

# 50,000 KNÍZEK ZDARMA PO POŠTĚ

## TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.



Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojem rdy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, straccenou mužnosti, nervosní chorobou, otravou krve, kaparkou, neduhý žaludeční ledvín a měchyřové. Kniha ta Vám objasní jak se mužeto vylečiti doma a jistě. Pište nám český.

Porada zdarma. Úřední hodiny od 9ti do 5ti Vneděli od 10ti do 2hé odpoledne.

### DR. JOS. LISTER & CO.,

40 Garborn St., B A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

# TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž vřhradními rozesíateli jsou

## Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI  
 659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách. JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

# S. JUNG & CO.,

velkoobchod lihovinami  
 v MILWAUKEE, WIS.

jsou jediní majitelé

## Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích.

Prodáváno jest v plných kvartových lahvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

### J. H. SHARY,

548 BEE BUIDG., OMAHA, NEB. Telefon Douglas 3133

# GEORGI & VITAK,

(dříve Louis Vitak)

Pište si o cenníky, jsou zdarma. 4663 Gross Av. cor. 47 and Ashland Av., Chicago

Prodáváme veškeré hudební nástroje za tovární cenu.

Jame vřhradní vyrábitele vyhlášených "Pearl Queen" Concertin a máme též pravé české harmoniky nejlepší jakosti. — Jediní zástupcové pro Ameriku slavných a světoznámých dechových nástrojů vyráběných V. F. Cerveným a Synem pro které jsou odporučené na všech světových koncertovních: v Praze, Paříži, Lipsku, Bruselu a jinde. Náš obrovský tovární sklad, přívos a vývoz hudebních nástrojů po celé Americe dokazuje nejlépe pověst našeho obchodu a důvěru, kterou chováme u st. obecenstva. [906]

Nakladatel českých hudebnin. Sp rávky všech nástrojů se vyřizují.